

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712203206
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712203206.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporcovi Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. č.d. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 387,26 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/150/2012-70, zo dňa 29.11.2012 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268 trovy konania vo výške 107,55 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach do 7 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268 trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,11 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach vedený pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len OSP) tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 107,55 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša so sídlom v Košiciach do 7 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení predmetného rozsudku vo vzťahu k trovám konania okresný súd uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, nakoľko mal zato, že odporcovi ako osobe neznalej práva pomohol vstup vedľajšieho účastníka konania do konania, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania, ktorú súd vo vzťahu k prvej fakturovanej sume akceptoval. Podľa okresného súdu bol náležitý aj právny výklad vedľajšieho účastníka k žalovanému nároku, tak ako ho uviedol v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 06.06.2012, kde okrem iného vedľajší účastník poukázal na zákonné ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré rieši právny inštitút neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

Proti rozsudku okresného súdu sa do výroku ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka sú neúčelne vynaložené, nakoľko navrhovateľ ako dominus litis využil svoje právo nakladať s konaním a zobral žalobu späť ešte pred nariadením pojednávania. Uviedol, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, pričom hlavnou náplňou jeho činnosti

je ochrana spotrebiteľov, čo znamená, že má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa z dôvodu jeho odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a v súdnom konaní. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie za účelom, ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo v správnom konaní. Uviedol, že zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na svoju odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú podľa navrhovateľa pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Zdôraznil, že sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, napriek tomu, že pri vstupe do konania mal zákonom priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Ak by nebola podľa navrhovateľa potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, rovnako ako spotrebiteľské združenie by mohlo spotrebiteľom poskytnúť ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom. Zdôraznil, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného, čo sa týka vstupu do konania. Uviedol, že vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenie a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia v konaní, ako vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu. Uviedol, že na uvedenú skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 13C/54/2012 zo dňa 29.06.2012, keď uviedol, že súd náhradu trov ktoré vynaloží vedľajší účastník na strane odporcu považoval za neúčelne vynaložené, pretože tento svoju obranu postavil len na ustanoveniach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, pričom v danom prípade súd na ochranu spotrebiteľa prihliada z úradnej povinnosti aj bez zásahu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Navrhovateľ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka konania podľa § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva, a aby zaviazal vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania; všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 22. 03. 2013 vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Vo vyjadrení uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka konania do konania a jeho vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo nanajvyš účelné. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní označil za neopodstatnené. Zdôraznil, že trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi konania v konaní bezprostredne súviseli s konaním. Vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a právny zástupca vedľajšieho účastníka ho podal až potom, čo sa oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Poukázal na čl. 47 Ústavy SR, ktorý zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní. Uviedol, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR a Občianskym súdnym poriadkom má právo zvoliť si advokáta na zastupovanie v konaní. Právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka - spotrebiteľského združenia deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C278/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany tak ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Vedľajší účastník na strane odporcu poukázal ďalej vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/93/2012 zo dňa 19. 07. 2012 a na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu potvrdil a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 16,11 eur.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa napadnutý rozsudok okresného

súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 7 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že v danom prípade okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, preto vznikla navrhovateľovi podľa ust. § 142 ods. 1 OSP povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia.

Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že konanie vedľajšieho účastníka konania v podobe jeho právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, vedie k nehospodárnosti konania a je neúčelné, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP má vedľajší účastník konania rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. To znamená, že rovnako ako navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Opačný názor odporuje zásade rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ust. § 18 OSP. Pokiaľ teda navrhovateľ namietá vznik trov vedľajšieho účastníka, pričom zdôrazňuje, že vedľajší účastník svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, mal pristúpiť k podaniu žaloby až po dôkladnom rozbere uplatňovanej pohľadávky, aby sa vyhol podaniu žaloby tam kde ide o nárok celkom alebo čiastočne zjavne premlčaný, prípadne uplatnený nedôvodne.

Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu, OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach vstúpil do konania oznámením o vstupe do konania zo dňa 19.04.2012, pričom v uvedenom podaní zároveň žiadal, aby mu súd doručil žalobný návrh spolu s prílohami. Okresný súd doručil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu aj Platobný rozkaz sp. zn. 30 Ro/43/2012-17, ktorý prevzal právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu dňa 05. 06. 2012. Dňa 06.06.2012 podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor proti predmetnému platobnému rozkazu, kde poukázal na to, že zmluva na základe, ktorej si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty je zmluva spotrebiteľská, a teda v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že dohodnutá zmluvná pokuta v Dodatku ku zmluve o pripojení zaväzuje odporcu k jej zaplateniu počas celej doby viazanosti, teda počas 24 mesiacov. V danej veci podľa vedľajšieho účastníka treba dojednanie o zmluvnej pokute považovať za neprimeranú sankciu aj z hľadiska času, kedy dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy dôjde k ukončeniu zmluvy napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na začiatku doby viazanosti. Podľa vedľajšieho účastníka na strane odporcu mohla by nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostane mu iba jeden poplatok neuhradený a pre jeho nezaplatenie si uplatní navrhovateľ rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade, keď sa spotrebiteľ dostane do omeškania na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Vedľajší účastník v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012, ktorým boli vyššie zmienené zmluvné podmienky v obdobnom spotrebiteľskom spore určené za neprijateľné a teda neplatné. V podaní zo dňa 31.10.2012 odporca uviedol, že sa stotožňuje s odporom proti platobnému rozkazu, ktorý podal vedľajší účastník konania OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach.

Rozsudkom č.k. 6C/150/2012 zo dňa 29.11.2012 okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom poukázal na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú, z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa po užívaní takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. S poukazom na uvedené okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP. Podľa názoru odvolacieho súdu je zjavné, že navrhovateľ bol v konaní v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP neúspešným, a teda mu vznikla povinnosť nahradiť vedľajšiemu

účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo dňa 07.07.2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu účelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 107,55 eur ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavuje odmena vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 8,30 eur a režijný paušál vo výške 7,81 eur; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavujú sumu 16,11 eur.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.